

LÅNGNÄBB, m. 2. Fågelslägte af Vadarne, med en mycket lång och böjlig näbb. *Limosa*.

LÅNGNÄSA, f. 1. 1) (skämtv.) En, som har lång näsa. — 2) (i Lappland) Benämning på den egentliga myggen.

LÅNGNÄSIG, a. 2. (fam.) Som har lång näsa. *Blå l.*, få lång näsa (se *Näsa*).

LÅNGPEPPAR, m. sing. Ett slags krydda, bestående i hela axet af Långpepparbusken, torkad omoget; mer aromatisk och mera skarp än svartpepparn.

LÅNGPEPPARBUSKE, m. 2. pl. — *buskar*. Buske af Pepparfamiljen, med ax, som gifva långpeppar. Piper longum.

LÅNGPOLSKA, f. 1. Ett slags polska, då alla de dansande taga i ring.

LÅNGRÄNDIG, a. 2. 1) Väfd med långa ränder. *L-t tyg*. — 2) (fig. fam.) Tråkig, ledsam. — *Långrandighet*, f. 3. — *Långrandigt*, adv.

LÅNGREF, f. 2. pl. — *refvar*. Fiskref af två till trehundra elnars längd med på vissa afstånd vidfästade krokor, och som utlägges i sjö, för att fånga ål, gädda och lake. Kallas äfv. Ål- och Gäddref.

LÅNGRESA, f. 1. Resa, som företages till aflägsen ort.

LÅNGROCK, m. 2. 1) Långt nedhängande rock. — 2) Ett slags spinnrock.

LÅNGROFVA, f. 1. Ört med hög stjelk och gula blommor; ett svårt ogräs i åkrar. *Bunias orientalis*.

LÅNGRUND, a. 2. Afhängt rund, äggrund.

LÅNGS, se *Längs*.

LÅNGSALNINGAR, m. 2. pl. (skepp.) På ömse sidor om en masttopp fastbultade trästycken, å hvilka märsen hvilat.

LÅNGSAM, a. 2. 1) Som varar, räcker, fortfar länge. *En l. sjukdom*. *L-t regn*, arbete. — *Syn*. Långvarig. — 2) Som arbetar, rör sig, verkar, sker långsamt, trögt. *En l. arbetare*. *Han är l. i allt hvad han gör*. *L. rörelse*. *Gå med l-ma steg*. *L. äkning*, *segling*. *L. puls*, som slår långsamt. *L-t gift*, som fordrar lång tid, för att göra verkan. *L. till vrede*, som ej lätt vredgas. — 3) Ledsam, tråkig. *L. dag*, *Höstqvällarne äro l-ma*.

LÅNGSAMHET, f. 3. Egenskapen att vara långsam. *En sjukdoms l. Arbeta med mycken l.* — *Syn*. a) Långvarighet. — b) Tröghet.

LÅNGSAMT, adv. Med långsam rörelse, med långsamhet, trögt. *Maskinen rör sig l. Arbeta l. Tiden går l. för oss. Mill ur går för l.*, drar sig efter.

LÅNGSCHAL, m. 2. 1) Ett slags lång, smalschal, som kastas om halsen, så att den hänger långt ned på begge sidorna framtill. — 2) (skämtv.) Bankosedel på 100 Rdr.

LÅNGSIDA, f. 1. Den längre sidan af en figur, ett rum, ett hus, o. s. v.

LÅNGSINT, a. 1. Som icke lätt glömmor oförrätter, länge bär agg, hat.

LÅNGSINTHET, f. 3. Egenskapen att vara långsint.

LÅNGSKEPP, n. 3. Fordom bruklig benämning på de större krigsskeppen.

LÅNGSKEPPS, adv. (sjöt.) Riktningen ifrån förn till aktern, eller långs med fartyget. *Beskjuta ett skepp l.*

LÅNGSKOTT, n. 3. pl. (skepp.) Tvenne brädväggar, som resas långskepps i rummet på ett fartyg, för att stötta en kornlast eller dylikt.

LÅNGSKRANGLIG, a. 2. (fam.) Lång och skranglig.

LÅNGSKYL, m. 2. Sädesskyl, som göres mycket hög.

LÅNGSKÄGG, n. 3. Säges spevis om en karl med långt skägg.

LÅNGSLUTT ell. **LÅNGSLUTTANDE**, a. 1. Säges om en sakta sluttande, långsträckt yta. *En l. strand*.

LÅNGSLÄPIG, a. 2. 1) Som har långt släp. *L. klädning*. — 2) (fig.) Uttänjd. *Ett l-t tal*. — *Långsläpighet*, f. 3.

LÅNGSPETSIG, a. 2. Som har lång, småningom afsmalnande spets. — *Långspetsighet*, f. 3.

LÅNGSPRUTA, f. 1. Se *Blindspruta*.

LÅNGSTAGSVIS, adv. (sjöt.) Säges, då ankarlåget visar parallellt med storstaket.

LÅNGSTRÄCKT, a. 1. Som har lång utsträckning. *Ha en l. gång*, taga långa steg, då man går. (Fig.) *L. hat*, långvarigt.

LÅNGSYNT, a. 1. Som ser blott aflägsna föremål tydligt. — *Långsynthet*, f. 3.

LÅNGSÅG, f. 2. Handsåg, hvormed trä sågas på längden.

LÅNGSÅGARE, m. 3. En, som sågar med långsåg.

LÅNGSÖKT, a. 1. Sökt på långt håll, långväga sökt. (Fig.) *L. liknelse*, ej träffande, och hvars ovanlighet förräder, att man länge sökt derefter.

LÅNGT, adv. (Kompar. *Långre*; superl. *Långst*.) 1) (om rum) På långt afstånd; till ett långt aflägsset ställe; lång väg; ett långt stycke. *Ar det l. härifrån?* *Husen ligga l. ifrån hvarandra*. *Gå, springa l. Stå l. bakom*. *Bössan skjuter l. Han är l. borta härifrån*. *Han har gått l. förut*. *Så l. jag kunde se dem*. *Det är l. dit*. — 2) (om tid) Lång tid, länge. *L. lidet på året*. *Det är ännu l. till påsk*. *Vi ha ej l. till jul*. *Det går, drar l. ut på tiden*. *Vi ha ej l. efter regn*. *Göra l. emellan sina besök*, ej göra dem ofta. *L. fram på vintern, på dagen*. *L. före detta*, för länge sedan. *L. före den tiden*. *L. förut beredd*. *Icke hafva l. igen*, vara nära döden; (om hafvande) vara nära sin förlösnings. *Gå, draga l. ut, omkring*, draga länge ut. *L. tillbaka*, länge sedan. *Minnas l. tillbaka*, hvad som för lång tid sedan tilldragit sig. — 3) Be-tecknar framsteg i en sak. *Huru l. har du hunnit i ditt arbete?* *Han har gått l. i sitt yrke*. *Så l. var jag kommen i min berättelse*. — 4) Mycket, vida. *L. större, vackrare*. *L. utdragen stil*. *Det är l. under hans värdighet*. *L. öfver tiden*. *L. öfver min förväntan*. *Vara l. skild ifrån all afund*. *Han är l. ifrån rik*, det fattas mycket, att han är rik. *L. ifrån att vara rik*, är han snarare fattig, han är ingalunda rik, snarare fattig. *L. derifrån!* deri fattas mycket. *Jag är l. ifrån att tro det*, jag tror det visst icke, för ingen del. *Vare l. ifrån mig att tro det*, det vill jag visst icke tro. *På l. när*, långt ifrån, t. ex.: *Han är på l. när icke* ell. *icke på l. när så rik*, långt ifrån så rik; deri fattas mycket.

LÅNGTARM, m. 2. En af tarmarna i magen.

LÅNGTOBAK, m. sing. Spunnen tobak till tuggning, isynn. rulltobak.

LÅNGTOK, m. 2. Ett slags sällskapsspel. Kallas äfv. *Stortok*.

LÅNGTRÄDIG, a. 2. 1) Som har långa fibrer, trådar. *L. textur*. — 2) (fig.) Ledsam, tråkig. — *Långträdighet*, f. 3.